

N:o 44.

Af herr **A. F. Martin**, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande och framläggande för Riksdagen af förslag till vissa ändringar i Lagen om skydd för varumärken den 5 juli 1884.*

Enligt lagen om skydd för varumärken den 5 juli 1884 fordras, att den, som begagnar ett för annans räkning registrerad varumärke eller ett märke, som lätt kan förväxlas med annans inregistrerade varumärke, skall, för att kunna straffas för intrång i märkesrätten, *veta* att märket var för annans räkning registrerad. Denna kunskap anses dock icke honom bibringad derigenom, att kungörelse om inregistreringen blifvit införd i allmänna tidningar och i den genom det allmännas försorg utgifna registreringstidningen, utan åligger det den, som lider intrång i sin märkesrätt och vill vid domstol lagligen beifra detsamma, att gent emot svarandens invändning, att han icke visste att det ifrågavarande märket var inregistrerad, på annat sätt bevisa att den tilltalade verkligen egde en sådan känedom.

Svårigheten att åstadkomma en sådan bevisning ligger i öppen dag och är egnad att betaga varumärkeslagen den nytta, den är afsedd att medföra. Också har denna inskränkning af varumärkesregistrets lagliga verkan redan visat sig vara af stor olägenhet. Så har ett bryggeribolag i hufvudstaden, som lidit skada deraf att flere bryggare i landsorten olofligen brukat ett varumärke, förvillande lika det af bolaget i vederbörlig ordning inregistrerade märke för ett visst slag af öl, städse vid anställd rättegång mot inkräktarne mötts af den säkerligen ofta utan god tro framställda invändningen, att de vore okunniga om märkets inregistrering. Bolaget har då

framdragit Post- och Inrikes Tidningar och registreringstidningen, men utan verkan, samt nödgats se inkräktaarne afgå med segern.

Det vore derföre önskligt att i förberörda lag få ett tillägg, som uttryckligen uttalade, att hvad i enlighet med lagen blifvit infördt i varumärkesregistret samt kungjordt i allmänna tidningarne och den särskilda registreringstidningen skulle anses hafva kommit till tredje mans kännedom, och synes mig Riksdagens bifall till ett sådant tillägg så mycket hellre kunna förväntas, som Riksdagen i en senare antagen lag, nemligen lagen angående handelsregister, firma och prokura, af Kongl. Maj:t utfärdad den 13 juli 1887, godkänt en dylik grundsats.

Det stadgas nemligen i 7 § af firmalagen:

»Det som i enlighet med denna lag blifvit infördt i handelsregistret och kungjordt i ortstidningen skall anses hafva kommit till tredje mans kännedom, der ej af omständigheterna framgår, att han hvarken haft eller bort hafva kunskap derom.»

Då begge dessa lagar hafva samma ändamål, nemligen att bereda skydd åt näringsidkaren, i ena fallet för hans firma och i andra fallet för hans varumärke, samt någon omständighet icke talar för att registreringen och dess kungörande i ena fallet skola hafva en annan legal verkan än i det andra, får jag därför ödmjukast föreslå,

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga sådant förslag till ändring och tillägg i lagen om skydd för varumärken, att hvad i enlighet med nämnda lag blifvit infördt i varumärkesregistret samt kungjordt i allmänna tidningarne och registreringstidningen skall anses hafva kommit till tredje mans kännedom, der ej af omständigheterna framgår, att han icke kunnat hafva kunskap derom.

Stockholm den 23 januari 1888.

A. F. Martin.